

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 424

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 15 iunie 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 220 din 2 aprilie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 86 alin. (6) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.....	2–4
Decizia nr. 221 din 2 aprilie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal.....	5–6
Decizia nr. 290 din 28 aprilie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1) și ale art. 112 ¹ alin. (2) lit. b) din Codul penal.....	6–8
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
665. — Ordin al ministrului finanțelor publice pentru modificarea Statutului CEC BANK — S.A., aprobat prin Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 425/2008	9–10
668. — Ordin al ministrului finanțelor publice pentru aprobarea Instrucțiunilor privind valorificarea măsurilor dispuse prin dispoziția obligatorie, evidența acțiunilor de inspecție, raportarea privind modul de realizare a programelor de activitate și rezultatele acțiunilor efectuate	10–12
1.541. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale pentru modificarea anexei nr. 2 la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 1.414/2015 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Comisiei pentru acordarea licențelor de depozit, a atribuțiilor și obligațiilor acesteia, precum și a componenței nominale	12–13
ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI	
86. — Ordin pentru modificarea și completarea Regulamentului privind cadrul organizat de tranzacționare pe piața centralizată de gaze naturale administrată de Operatorul Pieței de Energie Electrică și Gaze Naturale OPCOM — S.A., aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 52/2013	13–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 220**

din 2 aprilie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 86 alin. (6) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona Maya-Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 86 alin. (6) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Sindicatul Hidroelectrică Hidrosind, în numele și pentru membra sa Georgeta Nedelea, în Dosarul nr. 31.691/3/2013(3.062/2014) al Curții de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 982D/2014.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care, invocând Decizia Curții Constituționale nr. 64 din 24 februarie 2015, pune concluzii de respingere, ca devenită inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 86 alin. (6) teza întâi din Legea nr. 85/2006 și de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 86 alin. (6) teza a doua din același act normativ.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 25 septembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 31.691/3/2013(3.062/2014), **Curtea de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 86 alin. (6) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.** Excepția a fost ridicată de Sindicatul Hidroelectrică Hidrosind, în numele și pentru membra sa Georgeta Nedelea, într-un dosar având ca obiect soluționarea apelului declarat împotriva unei sentințe civile prin care a fost respinsă contestația formulată împotriva deciziei de concediere emise în cadrul procedurii insolvenței.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, deoarece s-a încălcat dreptul la protecție socială a muncii al salariaților, principiu consacrat de Constituție, sub aspectul faptului că nu s-a respectat dreptul de preaviz și nu a fost informat și consultat în legătură cu criteriile avute în vedere la concediere.

6. Arată că textul legal criticat înlătură, în cazul angajatorului aflat în insolvență, dreptul salariaților la consultare și informare

atunci când au loc concedieri colective, drept recunoscut, în general, salariaților și reglementat expres în art. 69 și următoarele din Codul muncii, aducând o derogare și cu privire la termenul de preaviz ce trebuie respectat în această situație.

7. Consideră că prin Hotărârea din 3 martie 2011, pronunțată în Cauza C-235/10 *David Claes și alții*, în interpretarea Directivei 98/59/CE, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a dat o interpretare directă dreptului fundamental al salariaților de a fi consultați și informați, inclusiv în procedura insolvenței (în cazul respectiv societatea se afla chiar în lichidare). În aceste condiții, în opinia autorului excepției, este evident că această hotărâre este generatoare de efecte juridice obligatorii pentru statele membre, în sensul recunoașterii acestor drepturi.

8. De asemenea, apreciază că prin modul neclar, imprecis și lipsit de previzibilitate în care textul este formulat nu se poate determina intenția reală a legiuitorului, dacă a dorit sau nu reglementarea unei derogări de la normele generale privind termenul de preaviz în caz de concediere colectivă, menționate în Codul muncii, termen de 20 de zile. Se are în vedere faptul că, la data adoptării Legii nr. 85/2006, în Codul muncii era reglementat un termen de 15 zile lucrătoare de preaviz în caz de concediere colectivă, termen modificat în anul 2011, fiind instituit un termen de 20 de zile lucrătoare de preaviz. Or, legea criticată face referire la un termen de 15 zile, care pare a fi o transpunere a termenului existent în forma anterioară a dispozițiilor în materie din Codul muncii și care era de 15 zile.

9. Mai arată că expresia folosită „doar preavizul de 15 zile” este de natură a crea confuzie, în sensul dacă aceasta reprezintă o derogare în continuarea derogării din teza inițială sau, în contextul vechii reglementări a Codului muncii, doar o normă de întărire a normei generale. Neclaritatea și imprevizibilitatea normei art. 86 alin. (6) teza finală din Legea nr. 85/2006 rezultă și din faptul că aceasta este contrară reglementării instituite la alin. (5) al aceluiași articol, unde se impune obligația „respectării termenelor legale de preaviz”.

10. Astfel, apreciază că cel disponibilizat, precum și autoritățile competente chemate să aplice legea nu pot avea certitudinea reglementării termenului de preaviz în caz de concediere, întrucât în perioada 2011—2014 nu este clar și precis reglementat dacă legiuitorul a avut în vedere sau nu o derogare de la norma generală, aplicarea legii depinzând de o interpretare subiectivă.

11. **Curtea de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale** apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare au fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Referitor la critica de neconstituționalitate formulată prin raportare la art. 41 alin. (2) din Constituție, arată că legiuitorul a condiționat valorificarea unor drepturi de exercitarea acestora în cadrul unei anumite proceduri, reprezintă tocmai o consacrare a normelor

constituționale. Consideră că nici dreptul la un proces echitabil nu este încălcat, deoarece persoanele interesate se pot adresa justiției și se pot prevala de toate garanțiile acestui drept constituțional. Cât privește critica formulată prin raportare la art. 1 alin. (5) din Constituție, arată că autorul excepției este nemulțumit de necorelarea de către legiuitor a dispozițiilor criticate cu cele din Codul muncii referitoare la termenul de preaviz. Astfel, eventualele necorelări de ordin legislativ dintre dispozițiile Legii nr. 85/2003 și cele ale Legii nr. 53/2003 — Codul muncii nu pot forma obiect al controlului de constituționalitate și nici nu pot fi invocate drept argument în sprijinul susținerii neconstituționalității unor reglementări. Examinarea acestora intră în competența exclusivă a Parlamentului de a interveni pe calea unor modificări, completări sau abrogări pentru a asigura ordinea juridică necesară.

14. Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctul de vedere al Avocatului Poporului, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 86 alin. (6) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, potrivit căroră, *„Prin derogare de la prevederile Legii nr. 53/2003 — Codul muncii, cu modificările și completările ulterioare, după data deschiderii procedurii, desfacerea contractelor individuale de muncă ale personalului debitoarei se va face de urgență de către administratorul judiciar/lichidator, fără a fi necesară parcurgerea procedurii de concediere colectivă. Administratorul judiciar/lichidatorul va acorda personalului concediat doar preavizul de 15 zile lucrătoare.”*

17. Curtea reține că Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței a fost abrogată prin Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25 iunie 2014. Având în vedere considerentele Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, dar și prevederile art. 343 din Legea nr. 85/2014, potrivit căroră *„Procesele începute înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi rămân supuse legii aplicabile anterior acestei date”*, Curtea urmează să analizeze prevederile art. 86 alin. (6) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu care a fost sesizată.

18. Autorul excepției susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 21 alin. (3) referitor la dreptul la un proces echitabil și ale art. 41 alin. (2) privind dreptul la măsuri de protecție socială. Invocă și încălcarea art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 29 privind dreptul la informare și consultare în procedurile de concediere colectivă din Carta socială europeană, art. 27 privind dreptul lucrătorilor la informare și la consultare în cadrul întreprinderii din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, pct. 17 și 18 privind informarea, consultarea și participarea lucrătorilor din Carta

comunitară a drepturilor sociale fundamentale ale lucrătorilor și Directiva 98/59/C.E. a Consiliului din 20 iulie 1998 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la concedierile colective, transpusă în art. 69 și următoarele din Codul muncii.

19. De asemenea, invocă și jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, respectiv Hotărârea din 3 martie 2011, pronunțată în Cauza C-235/10 — *David Claes și alții împotriva Landsbanki Luxembourg SA*, referitoare la dreptul fundamental al salariaților de a fi consultați și informați, inclusiv în procedura insolvenței. Totodată, cu privire la cerința de claritate și previzibilitate a normei legale, invocă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, spre exemplu Hotărârea din 4 mai 2000, pronunțată în Cauza *Rotaru împotriva României*, paragraful 52, și Hotărârea din 25 ianuarie 2007, pronunțată în Cauza *Sissanis împotriva României*, paragraful 66, jurisprudență reținută și de Curtea Constituțională, spre exemplu în Decizia nr. 348 din 17 iunie 2014.

20. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 86 alin. (6) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate, din perspectiva unor critici similare, iar prin Decizia nr. 64 din 24 februarie 2015*), nepublicată în Monitorul Oficial al României până la data pronunțării prezentei decizii, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că prevederile art. 86 alin. (6) teza întâi din Legea nr. 85/2006 sunt neconstituționale, iar, în ceea ce privește art. 86 alin. (6) teza a doua din Legea nr. 85/2006, Curtea a constatat că aceste prevederi sunt constituționale, în raport cu criticile formulate.

21. Astfel, referitor la prevederile art. 86 alin. (6) teza întâi din Legea nr. 85/2006, prin decizia de admitere precitată, Curtea a reținut că o componentă esențială a dreptului la muncă o reprezintă protecția socială a muncii ce cuprinde, la rândul ei, aspectele prevăzute în art. 41 alin. (2) din Constituție, aceasta avându-și sorgintea în art. 1 alin. (3) din Constituție, care consacră principiul statului social. Cu privire la garanțiile drepturilor fundamentale la muncă și la protecția socială a muncii, Curtea a stabilit că acestea vizează reglementarea legală a raporturilor de muncă, asigurarea stabilității acestora, a drepturilor și obligațiilor angajatorilor și ale angajaților, ele având menirea, pe de o parte, să asigure desfășurarea raporturilor juridice de muncă într-un cadru legal, judicios și echitabil, apărarea deopotrivă a intereselor legitime, atât ale angajatorilor, cât și ale salariaților, și, pe de altă parte, să împiedice angajatorii să dispună, din propria inițiativă, încetarea raporturilor de muncă în mod abuziv, nelegal și nejustificat, și, corolativ, să asigure exercitarea dreptului de apărare al salariaților împotriva oricăror măsuri nelegale sau neîntemeiate.

22. În esență, Curtea a reținut că dreptul la informare și consultare al angajaților, pe de o parte, este reglementat în Carta socială europeană revizuită, iar, pe de altă parte, în art. 69—73 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, texte legale care transpun obligații internaționale asumate de statul român, astfel încât, atât prin prisma tezei întâi, cât și a tezei a doua a dispozițiilor art. 41 alin. (2) din Constituție — teze care cuprind condiții alternative pentru calificarea unor măsuri de protecție socială a muncii ca fiind părți componente ale dreptului fundamental pe care acestea îl consacră —, dreptul la informare și consultare nu se plasează în coordonatele unei simple opțiuni legislative, ci, din contră, este inerent conținutului normativ al dreptului fundamental la măsuri de protecție socială a muncii. În acest context, Curtea a constatat că informarea și consultarea angajaților sunt elemente componente ale dreptului la măsuri de protecție socială a muncii cu valențe constituționale (a se vedea cu privire la această sintagmă și Decizia nr. 727 din 9 iulie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 477

*) Decizia Curții Constituționale nr. 64 din 24 februarie 2015 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 286 din 28 aprilie 2015.

din 12 iulie 2012), alăturându-se, pe cale interpretativă, celor expres menționate în cuprinsul art. 41 alin. (2) teza a doua din Constituție.

23. În aceste condiții, Curtea a subliniat că dreptul la informarea și consultarea angajaților în ipoteza concedierilor colective vizează orice procedură de concediere colectivă, indiferent de particularitățile domeniului în care aceasta intervine, legiuitorul putând adecva modul de configurare a dreptului, fără a putea nega, însă, acest drept. Astfel, Curtea a remarcat că prin modul în care legiuitorul a înțeles să reglementeze procedura concedierilor colective în ipoteza unei societăți aflate în procedura insolvenței, acesta a negat dreptul la informarea și consultarea angajaților, ceea ce echivalează cu nesocotirea dispozițiilor art. 41 alin. (2) din Constituție. În consecință, Curtea a constatat că prevederile art. 86 alin. (6) teza întâi din Legea nr. 85/2006 sunt neconstituționale, fiind contrare art. 41 alin. (2) din Constituție, astfel cum acesta este interpretat, în temeiul art. 20 alin. (1) din Constituție, prin prisma părții I pct. 21 și 29 din Carta socială europeană, revizuită.

24. Într-o atare situație, în prezenta cauză, devin incidente prevederile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 3 decembrie 2010, potrivit căreia „Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale”.

25. Prin urmare, reținând că acest caz de inadmisibilitate a intervenit după momentul sesizării Curții Constituționale de către instanța de judecată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 86 alin. (6) teza întâi din Legea nr. 85/2006 urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă.

26. În procesul de aplicare și interpretare a legislației incidente în speța dedusă soluționării, potrivit dispozițiilor art. 147 alin. (1) și (4) din Constituție, instanța de judecată urmează să respecte deciziile Curții Constituționale atât sub aspectul dispozitivului, cât și al considerentelor pe care acesta se sprijină. Prin urmare, chiar dacă, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă, Curtea reține că, potrivit jurisprudenței sale, în temeiul deciziei de admitere mai sus menționate, prezenta decizie poate constitui motiv de revizuire, în condițiile art. 509 alin. (1) pct. 11 din noul Cod de procedură civilă.

27. Cu privire la critica prevederilor art. 86 alin. (6) teza a doua din Legea nr. 85/2006, Curtea reține că acestea se referă

la termenul de preaviz care se acordă salariaților și care are o durată de 15 zile. Autorii excepției de neconstituționalitate, raportându-se la dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (5), apreciază că prevederile criticate sunt de natură să provoace confuzie, având în vedere faptul că, la data adoptării Legii nr. 85/2006, în Legea nr. 53/2003 — Codul muncii era reglementat un termen de 15 zile lucrătoare de preaviz în caz de concediere colectivă, termen care a fost modificat în anul 2011, fiind instituit un termen de 20 de zile lucrătoare de preaviz, însă Legea nr. 85/2006 nu a fost modificată pentru a prelua acest termen de preaviz de 20 de zile.

28. Prin Decizia nr. 64 din 24 februarie 2015, precitată în contextul criticii formulate, Curtea a observat că stabilirea duratei termenului de preaviz de 15 zile ține de opțiunea legiuitorului, având în vedere situația specifică a procedurii insolvenței. Dispozițiile de lege criticate sunt precise și previzibile, destinatarul normei juridice fiind capabil să își adapteze conduita în funcție de conținutul acesteia, astfel încât nu se poate reține încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție.

29. Totodată, în condițiile admiterii excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 86 alin. (6) teza întâi din Legea nr. 85/2006, Curtea a reținut că soluția legislativă consacrată prin sintagma „doar preavizul de 15 zile lucrătoare” trebuie interpretată în sensul că se referă la o durată a termenului de preaviz mai scurtă decât cea reglementată în dreptul comun, respectiv art. 75 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, cu respectarea, așadar, a dreptului la informare și consultare a angajaților.

30. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, considerentele și soluția deciziei mai sus amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, referitor la art. 86 alin. (6) teza a doua din Legea nr. 85/2006.

31. În ceea ce privește pretinsa contrariedade a prevederilor legale criticate cu dispozițiile art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil din Constituție și cu cele ale art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea constată că autorul excepției de neconstituționalitate nu motivează concret în ce anume constă această încălcare. În aceste condiții, Curtea reține că simpla enumerare a unor dispoziții constituționale sau convenționale nu poate fi considerată o veritabilă critică de neconstituționalitate, astfel încât această critică nu poate fi reținută.

32. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 86 alin. (6) teza întâi din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Sindicatul Hidroelectrica Hidrosind, în numele și pentru membra sa Georgeta Nedelea, în Dosarul nr. 31.691/3/2013(3.062/2014) al Curții de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe și constată cu prevederile art. 86 alin. (6) teza a doua din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 2 aprilie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 221

din 2 aprilie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procurorul Iuliana Nedelcu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, excepție ridicată de Florin Alin Avram în Dosarul nr. 1.623/187/2013 al Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.023 D/2014.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, procedura de citare fiind legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate. Se susține că concluzia la care autorul excepției a ajuns prin compararea dispozițiilor art. 88 din Codul penal din 1969 cu cele ale art. 85 alin. (5) și art. 86 alin. (4) lit. c) din Codul penal în vigoare privind instituția amânării aplicării pedepsei este una eronată. Se arată că, în realitate, prevederile art. 85 alin. (5) și art. 86 alin. (4) lit. c) din actualul Cod penal sunt mult mai clare în ceea ce privește solicitarea revocării măsurii amânării aplicării pedepsei pentru neplata obligațiilor civile, față de cele din Codul penal din 1969 referitoare la suspendarea condiționată a executării pedepsei, care îi sunt aplicabile, dar că acestea din urmă trebuie interpretate prin prisma Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 14 din 17 octombrie 2011, pronunțată într-un recurs în interesul legii, care conține clarificările necesare cu privire la situația neplății de către persoana condamnată a obligațiilor civile. Se subliniază, totodată, că neconstituționalitatea textelor criticate nu poate fi dedusă din compararea acestora cu alte dispoziții procesual penale, ci prin raportarea lor la prevederile Constituției. Se face trimitere, în acest sens, la Decizia Curții Constituționale nr. 362 din 24 septembrie 2013.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 7 octombrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 1.623/187/2013, **Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal**, excepție ridicată de Florin Alin Avram într-o cauză având ca obiect soluționarea apelului declarat împotriva unei sentințe penale prin care autorul excepției a fost condamnat pentru comiterea infracțiunilor de vătămare corporală, lovire și alte

violente, prevăzute de art. 181 și art. 180 alin. 2 din Codul penal din 1969.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012, ca normă tranzitorie, instituie o situație de ultraactivitate a legii vechi, care nu mai este în vigoare, și creează o discriminare între persoane, în sensul în care unii vor beneficia de dispozițiile mai favorabile ale noului Cod penal. Astfel, dispozițiile art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012, care fac trimitere la art. 84 din Codul penal din 1969, creează o situație defavorabilă inculpatului în comparație cu alte persoane cărora le sunt aplicate dispozițiile art. 85 alin. (5) și art. 86 alin. (4) lit. c) din noul Cod penal și beneficiază de un termen suspensiv până la care revocarea nu se poate produce 3 luni anterior expirării termenului de încercare. Potrivit legislației și practicii judiciare anterioare, revocarea suspendării condiționate a executării pedepsei în cazul neexecutării obligațiilor civile putea fi dispusă oricând după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare.

6. De aceea, autorul criticii consideră că neînstituirea de către legiuitor a unor dispoziții tranzitorii care să stabilească un cadru similar al revocării suspendării condiționate a executării pedepsei celui stabilit pentru revocarea amânării aplicării pedepsei în cazul neîndeplinirii obligațiilor civile încalcă principiul aplicării legii penale mai favorabile, în măsura în care nu sunt respectate prin similitudine condițiile acestei instituții potrivit normelor în vigoare în prezent și art. 5 din noul Cod penal. Totodată, susține că, în măsura în care art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 este interpretat restrictiv, în sensul că revocarea suspendării condiționate a executării pedepsei pentru neîndeplinirea obligațiilor civile se poate produce în orice moment după pronunțarea hotărârii de condamnare, se încalcă principiul egalității în fața legii, deoarece creează un regim discriminatoriu între persoanele a căror pedeapsă a fost suspendată condiționat și persoanele a căror pedeapsă a fost suspendată sub supraveghere.

7. **Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece textul de lege criticat nu contravine prevederilor constituționale invocate. Consideră că nu este vorba de o problemă de neconstituționalitate, ci mai degrabă sunt în prezența unei interpretări diferite a textelor de lege care ține exclusiv de puterea de apreciere a instanței de judecată.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, dispoziții care au următorul cuprins:

— Art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012: „Regimul suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute la alin. (1), inclusiv sub aspectul revocării sau anulării acesteia, este cel prevăzut de Codul penal din 1969.”

12. Art. 15 alin. (1) din Legea nr. 187/2012 prevede că: „Măsura suspendării condiționate a executării pedepsei aplicată în baza Codului penal din 1969 se menține și după intrarea în vigoare a Codului penal.”

13. Se susține că textele criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2) referitor la neretroactivitatea legii și ale art. 16 alin. (1) cu privire la egalitatea în drepturi.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că instituția suspendării condiționate a executării pedepsei nu se mai regăsește în noul Cod penal intrat în vigoare, potrivit art. 246 din Legea nr. 187/2012, la 1 februarie 2014.

15. În legătură cu acest aspect, prin Decizia nr. 648 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 30 din 14 ianuarie 2015, având în vedere că instituția suspendării condiționate a executării pedepsei nu a mai fost preluată în noua reglementare, iar această instituție privește modul de executare a pedepsei, Curtea a apreciat că, din perspectiva aplicării legii penale în timp, este justificat ca regimul

suspendării condiționate a executării pedepsei, precum și motivele care pot duce la revocarea măsurii să fie supuse legii în vigoare de la momentul aplicării acesteia. Prin urmare, textul de lege atacat nu contravine art. 15 alin. (2) din Constituție.

16. Cu privire la critica referitoare la înfrângerea prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1), Curtea constată, de asemenea, că este neîntemeiată, de vreme ce în toate cazurile prevăzute de ipoteza art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 se aplică Codul penal din 1969. Comparația pe care o face autorul excepției de neconstituționalitate, raportându-se la persoane cărora le sunt aplicabile dispozițiile art. 85 alin. (5) și art. 86 alin. (4) lit. c) din noul Cod penal, nu poate fi primită, deoarece aceste dispoziții reglementează măsurile de supraveghere și obligațiile în caz de amânare a aplicării pedepsei, instituție diferită de suspendarea condiționată a executării pedepsei.

17. În ceea ce privește critica autorului, nemulțumit de neînstituirea de către legiuitor a unor dispoziții tranzitorii care să stabilească un cadru similar al revocării suspendării condiționate a executării pedepsei celui stabilit pentru revocarea amânării aplicării pedepsei în cazul neîndeplinirii obligațiilor civile, Curtea reține că, fiind în prezența unor instituții juridice diferite, și regimul juridic diferit reglementat de către legiuitor este justificat. În aceste condiții, Curtea reține că diferența de tratament juridic aplicabilă persoanelor aflate în ipoteza celor două norme legale este justificată tocmai de faptul că acestea nu se află în situații juridice similare.

18. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate ridicată de Florin Alin Avram în Dosarul nr. 1.623/187/2013 al Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori și constată că dispozițiile art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 2 aprilie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 290

din 28 aprilie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1) și ale art. 112¹ alin. (2) lit. b) din Codul penal

Daniel Marius Morar	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1) și ale art. 112¹ alin. (2) lit. b) din Codul penal, excepție ridicată de Marius Zamfir în Dosarul nr. 3.724/109/2014 al Tribunalului Argeș — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 848D/2014.

2. La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției, avocatul Mihai Rapcea, cu împuternicire avocațială la dosar.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul avocatului autorului excepției, care solicită admiterea acesteia și reiterează argumentele invocate în fața Tribunalului Argeș — Secția penală referitoare la neconstituționalitatea dispozițiilor art. 6 alin. (1) și ale art. 112¹ alin. (2) lit. b) din Codul penal.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă referitor la dispozițiile art. 112¹ alin. (2) lit. b) din Codul penal, întrucât acestea nu au legătură cu soluționarea cauzei, respectiv ca neîntemeiată în ceea ce privește dispozițiile art. 6 alin. (1) din Codul penal, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 4 septembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 3.724/109/2014, **Tribunalul Argeș — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1) și ale art. 112¹ alin. (2) lit. b) din Codul penal.** Excepția a fost ridicată de Marius Zamfir cu ocazia soluționării unei cereri privind aplicarea legii penale mai favorabile.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține că dispozițiile art. 6 alin. (1) din Codul penal încalcă prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2) referitor la retroactivitatea legii penale mai favorabile și ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, precum și ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului și ale art. 148 alin. (2) referitor la prioritatea prevederilor tratatelor constitutive ale Uniunii Europene și a celorlalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu față de dispozițiile contrare din legile interne, raportate la prevederile art. 7 referitor la legalitatea pedepsei și ale art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 1 din Protocolul nr. 12 la Convenție referitor la interzicerea generală a discriminării. Astfel, arată că persoanele condamnate anterior intrării în vigoare a noului Cod penal sunt discriminate față de persoanele pentru care procedurile judiciare s-au finalizat printr-o hotărâre definitivă ulterior datei de 1 februarie 2014, cu toate că ambele categorii de persoane se află în aceeași situație juridică, fiind cercetate pentru infracțiuni comise în aceeași perioadă. Instituirea unui tratament diferit în funcție de momentul în care instanța de judecată a soluționat cauza nu are nicio justificare obiectivă și rezonabilă. În acest sens, face trimitere la considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 1.483 din 8 noiembrie 2011.

7. De asemenea, consideră că dispozițiile art. 112¹ alin. (2) lit. b) din Codul penal încalcă prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2) privind retroactivitatea legii penale mai favorabile, ale art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și ale art. 44 alin. (8) referitor la interzicerea confiscării averii dobândite licit și la prezumția dobândirii licite a averii. Consideră că măsurile dispuse de judecător nu pot fi luate decât pe bază de probe, iar nu pe baza convingerilor acestuia, legea fiind lacunară sub aspectul arătării modului în care judecătorul își formează convingerea că bunurile supuse confiscării extinse provin din activități infracționale de natura celor prevăzute la art. 112¹ alin. (1) din Codul penal. O astfel de lacună poate conduce la măsuri abuzive atunci când judecătorul dispune măsura confiscării extinse doar pe baza convingerilor, eludând obligația legală a arătării probelor pe care și-a întemeiat convingerea. Conform prevederilor constituționale, caracterul licit al dobândirii averii se prezumă, iar această prezumție nu poate fi răsturnată doar pe baza convingerilor judecătorului, ci numai pe bază de probe, în caz contrar fiind afectat dreptul la un proces echitabil al persoanei cu privire la care se ia măsura confiscării extinse.

8. **Tribunalul Argeș — Secția penală** apreciază că textul art. 6 alin. (1) din Codul penal este constituțional. Arată că respectivele dispoziții de lege nu vin în contradicție cu prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât art. 15 din vechiul Cod penal avea un caracter facultativ, deci nu reprezenta un drept al condamnatului, ci doar o vocație căreia instanța de judecată putea să-i dea sau să nu-i dea eficiență, fiind, cu atât mai mult, posibilă apariția unor soluții inechitabile în sensul că persoane cu situații similare primeau soluții diferite. În plus, menționează și deciziile nr. 8 din 26 mai 2014 și nr. 14 din 16 iunie 2014 pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală. În ceea ce privește dispozițiile art. 112¹ alin. (2) lit. b) din Codul penal, consideră că acestea necesită o oarecare precizare, întrucât creează posibilitatea formării unor convingeri eronate asupra caracterului licit ori ilicit al dobândirii bunurilor în discuție, atât timp cât nu se face dovada fermă a modalității de obținere. Apreciază că, pentru a se elimina orice suspiciune și eventuale speculații, ar fi de dorit ca textul de lege criticat să stabilească criteriile în baza cărora instanța își poate forma convingerea că bunurile respective provin din activități infracționale de natura celor prevăzute în art. 112¹ alin. (1) din Codul penal.

9. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 6 alin. (1) și ale art. 112¹ alin. (2) lit. b) din Codul penal, cel de-al doilea text de lege menționat fiind introdus prin Legea nr. 63/2012 pentru modificarea și completarea Codului penal al României și a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 258 din 19 aprilie 2012. Dispozițiile de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 6 alin. (1): „*Când după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare și până la executarea completă a pedepsei închisorii sau amenzii a intervenit o lege care prevede o pedeapsă mai ușoară, sancțiunea aplicată, dacă depășește maximul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită, se reduce la acest maxim.*”;

— Art. 112¹ alin. (2) lit. b): „*Confiscarea extinsă se dispune dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții: [...] b) instanța are convingerea că bunurile respective provin din activități infracționale de natura celor prevăzute la alin. (1).*”

13. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (2) privind retroactivitatea legii penale mai favorabile, ale art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și ale art. 44 alin. (8) referitor la interzicerea confiscării averii dobândite licit și la prezumția dobândirii licite a averii, precum și ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului și ale art. 148 alin. (2) referitor la prioritatea prevederilor tratatelor constitutive ale Uniunii Europene și a celorlalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu față de

dispozițiile contrare din legile interne, raportate la prevederile art. 7 referitor la legalitatea pedepsei și ale art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 1 din Protocolul nr. 12 la Convenție referitor la interzicerea generală a discriminării.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 112¹ alin. (2) lit. b) din Codul penal — referitoare la una din cele două condiții care trebuie îndeplinite cumulativ pentru dispunerea măsurii confiscării extinse — nu au legătură cu soluționarea cauzei, întrucât aceasta are ca obiect o cerere de aplicare a legii penale mai favorabile după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare. Or, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești [...] privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei (...)*”. Prin urmare, ținând cont de art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 112¹ alin. (2) lit. b) din Codul penal este inadmisibilă.

15. În ceea ce privește dispozițiile art. 6 alin. (1) din Codul penal, acestea au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la prevederile art. 15 alin. (2) și ale art. 16 alin. (1) din Constituție și ale art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, invocate și în prezenta cauză, și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 379 din 26 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 590 din 7 august 2014, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1) din Codul penal. Prin decizia menționată, paragrafele 23—25, 26, 30 și 31, Curtea a reținut că în cazul unei succesiuni de legi în cursul procesului penal, anterior rămânerii definitive a hotărârii, instanța trebuie să opereze, în concret, o stabilire a sancțiunii în raport cu limitele de pedeapsă prevăzute de fiecare dintre aceste legi și să aplice aceste criterii în limitele legii identificate ca fiind mai favorabilă, luând în considerare și analizând faptele și situația particulară a fiecărui caz în parte. Referitor la pedepsele definitive, prin aplicarea legii penale mai favorabile, legiuitorul nu a înțeles să repună în discuție criteriile de stabilire și individualizare a sancțiunii, ci numai să înlăture de la executare acea parte din sancțiune care excedează maximului prevăzut de legea nouă, respectiv acea sancțiune mai grea care nu mai este prevăzută de legea nouă. Astfel, Curtea a reținut că legea nouă poate să prevadă o pedeapsă mai ușoară, dar sancțiunea aplicată fie să

depășească maximul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită, fie să nu depășească acest maxim. Dacă în primul caz se ajunge la executarea unei sancțiuni care nu are corespondent în legea penală în vigoare, acest raționament nu mai subzistă în cea de-a doua ipoteză. Curtea a apreciat că în cea de-a doua ipoteză este vorba despre punerea în balanță a dreptului unei persoane condamnate la aplicarea legii penale mai favorabile, descris mai sus, și a altor drepturi sau valori constituționale, precum principiul securității raporturilor juridice și autoritatea de lucru judecat, care pot contracara parțial sau complet acest drept. Astfel, legiuitorul, având sarcina de a echilibra intensitatea încălcării drepturilor fundamentale ale persoanei condamnate și valorile care justifică această încălcare, a eliminat aplicarea facultativă a legii penale mai favorabile din Codul penal. Luând în considerare cele statuate în jurisprudența proprie, dar și în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții de Justiție a Uniunii Europene referitor la principiul autorității de lucru judecat, Curtea a constatat că legiuitorul a limitat aplicarea legii penale mai favorabile în cazul hotărârilor definitive numai la acele cazuri în care sancțiunea aplicată depășește maximul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită, fără ca în acest mod să fie încălcat art. 15 alin. (2) din Constituție.

16. Referitor la încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16, Curtea a constatat că nu este vorba de situații identice — unele persoane au fost condamnate definitiv, altele nu au fost condamnate definitiv —, astfel că se justifică în mod obiectiv și rezonabil tratamentul juridic neomogen la care se referă autorii excepției, principiul egalității în fața legii presupunând instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. Analizând situația persoanelor condamnate definitiv și a celor în curs de judecată, Curtea a reținut că, în concret, fiecare dintre aceste persoane beneficiază într-un mod efectiv de legea penală mai favorabilă aplicabilă la momentul judecării cauzelor respective. Acest element, alături de caracterul definitiv al condamnărilor, determină diferența dintre situația persoanei condamnate pentru o infracțiune printr-o hotărâre ce a rămas definitivă sub imperiul Codului penal din 1969 și persoanele care se află în curs de judecată.

17. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin decizia mai sus menționată, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

18. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 112¹ alin. (2) lit. b) din Codul penal, excepție ridicată de Marius Zamfir în Dosarul nr. 3.724/109/2014 al Tribunalului Argeș — Secția penală.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de același autor în același dosar și constată că dispozițiile art. 6 alin. (1) din Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Argeș — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 aprilie 2015.

PREȘEDINTE,
DANIEL MARIUS MORAR

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

pentru modificarea Statutului CEC BANK — S.A., aprobat prin Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 425/2008

În temeiul prevederilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 42/2005 privind instituirea unor măsuri de reorganizare a Casei de Economii și Consemnațiuni C.E.C. — S.A. în vederea privatizării, aprobată prin Legea nr. 285/2005, cu modificările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. I. — Statutul CEC BANK — S.A., aprobat prin Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 425/2008, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 164 din 4 martie 2008, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 7 punctul 7.1, teza I va avea următorul cuprins:

„7.1. Capitalul social al Băncii, subscris și vărsat integral, este de 1.170.443.700 lei, împărțit în 11.704.437 de acțiuni nominative, cu o valoare nominală de 100 lei/acțiune.”

2. Articolul 19 va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 19

Convocarea și ținerea ședințelor Comitetului de direcție

19.1. Comitetul de direcție se întrunește cel puțin o dată pe săptămână sau ori de câte ori este necesar, la convocarea președintelui Băncii sau, în lipsa acestuia, a prim-vicepreședintelui ori, în cazul în care și acesta lipsește, la convocarea unuia dintre vicepreședinții membri ai Consiliului de administrație, desemnat de președinte, și ia decizii cu majoritatea absolută a voturilor membrilor săi. În situații de paritate de voturi, votul președintelui Băncii este decisiv.

19.2. Ședințele Comitetului de direcție sunt prezidate de președintele Băncii sau, în lipsa acestuia, de către prim-vicepreședinte ori, în cazul în care și acesta lipsește, de către unul dintre vicepreședinții membri ai Consiliului de administrație, desemnat de președinte.

19.3. Comitetul de direcție poate lua decizii în mod operativ fără convocarea și ținerea în plen a unei ședințe, în situații urgente ori, când consideră necesar președintele Băncii, prin votul unanim al membrilor săi exprimat în scris. Deciziile luate în mod operativ vor fi evidențiate în procesul-verbal al următoarei ședințe în plen.

19.4. Participarea membrilor Comitetului de direcție al Băncii la ședințele acestuia poate avea loc și prin intermediul mijloacelor de comunicare la distanță, videoconferință, teleconferință, e-mail, fax, cu respectarea reglementărilor legale și interne în domeniu privind asigurarea cvorumului. Mijloacele de comunicare la distanță prevăzute mai sus trebuie să întrunească condițiile tehnice necesare pentru identificarea participanților, participarea efectivă a acestora la ședința Comitetului de direcție și retransmiterea deliberărilor în mod continuu. Deciziile luate în acest mod vor fi evidențiate în procesul-verbal al următoarei ședințe în plen.

19.5. Votul în cadrul Comitetului de direcție nu poate fi dat prin delegație.

19.6. Comitetul de direcție prezintă trimestrial Consiliului de administrație o informare asupra îndeplinirii obiectivelor dispuse de Consiliul de administrație, precum și asupra investițiilor și altor operațiuni care au modificat patrimoniul acesteia cu valori mai mici de 10% din valoarea activelor nete ale Băncii la data operațiunii.”

3. Articolul 21 va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 21

Comitetul de audit

21.1. Comitetul de audit este un comitet permanent, independent față de Comitetul de direcție al Băncii, constituit în baza prevederilor Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și a reglementărilor emise de Banca Națională a României. Comitetul de audit asistă Consiliul de administrație în realizarea atribuțiilor acestuia pe linia auditului intern. Comitetul de audit are funcție consultativă în ceea ce privește strategia și politica Băncii privind controlul intern, auditul intern și auditul financiar, respectiv controlul modului în care sunt administrate riscurile.

21.2. Comitetul de audit este format din membri ai Consiliului de administrație care nu îndeplinesc și funcții de conducere.

21.3. Comitetul de audit are următoarele responsabilități:

a) supraveghează auditorii interni și auditorii financiari ai Băncii;

b) monitorizează eficacitatea controlului intern, auditului intern și administrării riscurilor;

c) recomandă Consiliului de administrație să supună aprobării adunării generale ordinare a acționarilor numirea, remunerarea și revocarea auditorului financiar;

d) analizează și aprobă sfera de cuprindere și frecvența auditului intern;

e) analizează rapoartele de audit;

f) verifică adoptarea la timp de către Comitetul de direcție a măsurilor corective necesare pentru a remedia deficiențele legate de control, neconformarea cu cadrul legal și de reglementare, cu politicile, precum și cu alte probleme identificate de auditori;

g) supraveghează instituirea de politici contabile de către Bancă.

21.4. Principalele atribuții ale Comitetului de audit sunt:

a) încurajează comunicarea între membrii Consiliului de administrație, directorii Băncii, auditul intern, auditorul financiar și Banca Națională a României;

b) analizează și propune spre aprobare Consiliului de administrație statutul auditului intern, precum și necesarul de resurse aferente acestei activități;

- c) aprobă planul de audit și revizuirea acestuia;
- d) asigură relația cu auditorul financiar al Băncii, în sensul primirii planului de audit și analizării constatrilor și recomandărilor acestuia, precum și ale altor organe de supraveghere și control din afara Băncii;
- e) analizează și avizează constatările și recomandările auditului intern și planurile pentru implementarea acestora;
- f) analizează și propune spre aprobare Consiliului de administrație raportul anual privind angajamentele de audit desfășurate în perioada respectivă, din care să reiasă constatările și recomandările auditului intern și modul de implementare a recomandărilor respective de către conducerea structurii auditate;

g) are acces la orice date sau înregistrări necesare îndeplinirii atribuțiilor ce îi revin;

h) poate formula recomandări adresate Consiliului de administrație privind strategia și politica Băncii în domeniul controlului intern, auditului intern și auditului financiar.

21.5. Regulamentul de organizare și funcționare a Comitetului de audit face parte integrantă din Regulamentul de organizare și funcționare al Băncii.”

Art. II. — Cheltuielile de publicare a acestui ordin în Monitorul Oficial al României, Partea I, se suportă de CEC BANK — S.A.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 9 iunie 2015.
Nr. 665.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

pentru aprobarea Instrucțiunilor privind valorificarea măsurilor dispuse prin dispoziția obligatorie, evidența acțiunilor de inspecție, raportarea privind modul de realizare a programelor de activitate și rezultatele acțiunilor efectuate

Având în vedere prevederile art. 31 din Normele metodologice privind înființarea, organizarea și funcționarea inspecției economico-financiare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 101/2012,

în temeiul art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Instrucțiunile privind valorificarea măsurilor dispuse prin dispoziția obligatorie, evidența acțiunilor de inspecție, raportarea privind modul de realizare a programelor de activitate și rezultatele acțiunilor efectuate, cuprinse în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală de inspecție economico-financiară din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, precum și

direcțiile generale regionale ale finanțelor publice și Direcția generală de administrare a marilor contribuabili din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală vor lua măsuri pentru aplicarea și ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 9 iunie 2015.
Nr. 668.

INSTRUCȚIUNI**privind valorificarea măsurilor dispuse prin dispoziția obligatorie, evidența acțiunilor de inspecție, raportarea privind modul de realizare a programelor de activitate și rezultatele acțiunilor efectuate****I. Valorificarea măsurilor dispuse prin dispoziția obligatorie**

1. Măsurile dispuse prin dispozițiile obligatorii emise ca urmare a acțiunilor de inspecție economico-financiară se centralizează la nivelul fiecărei structuri de inspecție economico-financiară, într-o situație care cuprinde, în principal, informații cu privire la entitatea verificată, măsurile dispuse, temeiul de drept și termenele de ducere la îndeplinire a acestora.

2. Situația centralizatoare a măsurilor dispuse se utilizează pentru:

- eliminarea riscului de neducere la îndeplinire a acestora;
- elaborarea de propuneri pentru îmbunătățirea cadrului legislativ;
- programarea activității de inspecție economico-financiară;
- inițierea de acțiuni de control;
- identificarea necesităților de pregătire profesională.

3. În termen de maximum 5 zile de la scadența termenelor de ducere la îndeplinire a măsurilor dispuse, echipa de control procedează la verificarea modului de ducere la îndeplinire, urmărind:

- respectarea termenului prevăzut de art. 28 alin. (12) din Normele metodologice privind înființarea, organizarea și funcționarea inspecției economico-financiare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 101/2012;
- îndeplinirea măsurilor în termenul dispus în dispoziția obligatorie, procedând la analiza informării transmise de entitate și a documentelor justificative, după caz.

4. Dacă în urma analizei efectuate cu privire la modul de ducere la îndeplinire a măsurilor dispuse se constată că entitatea a dus la îndeplinire în totalitate și la termen măsurile dispuse, echipa de inspecție economico-financiară întocmește un referat prin care propune închiderea acțiunii și care se arhivează la dosarul acțiunii de control. Referatul cuprinde datele de identificare ale entității, măsurile dispuse, termenele și modul de ducere la îndeplinire a acestora.

5. În situația în care entitatea verificată nu informează organul de inspecție economico-financiară sau informarea transmisă privind modul de ducere la îndeplinire a măsurilor dispuse prin dispoziția obligatorie este insuficient documentată și/sau nu rezultă că acesta a dus la îndeplinire măsurile dispuse prin dispoziția obligatorie, organul de inspecție economico-financiară solicită entității verificate comunicarea, în termen de maximum 10 zile, de clarificări privind modul de ducere la îndeplinire a măsurilor și/sau documente justificative suplimentare în susținerea ducerii la îndeplinire a măsurilor.

6. Organul de inspecție economico-financiară efectuează o acțiune de control la entitate, pentru verificarea modului de ducere la îndeplinire a măsurilor dispuse prin dispoziția obligatorie, în următoarele situații:

- a) dacă entitatea nu informează organul de inspecție economico-financiară cu privire la modul de îndeplinire a măsurilor dispuse prin dispoziția obligatorie;
- b) dacă entitatea informează organul de inspecție economico-financiară că nu a dus la îndeplinire măsurile dispuse prin dispoziția obligatorie;

c) dacă în termenul prevăzut la pct. 5 nu au fost comunicate clarificări privind modul de ducere la îndeplinire a măsurilor și/sau documente justificative suplimentare în susținerea ducerii la îndeplinire a măsurilor dispuse prin dispoziția obligatorie;

d) dacă din documentele justificative transmise de entitate nu rezultă că măsurile dispuse prin dispoziția obligatorie au fost duse la îndeplinire în totalitate.

7. După finalizarea acțiunii de control declanșate pentru verificarea modului de ducere la îndeplinire a măsurilor dispuse prin dispoziția obligatorie, prevăzută la pct. 6, organul de control întocmește, după caz, următoarele acte:

a) referat, dacă se constată că măsurile dispuse prin dispoziția obligatorie au fost duse la îndeplinire în totalitate și la termen;

b) raport de urmărire a îndeplinirii măsurilor dispuse, dacă se constată că măsurile dispuse prin dispoziția obligatorie nu au fost duse la îndeplinire, au fost duse parțial la îndeplinire sau au fost duse la îndeplinire cu nerespectarea termenelor stabilite.

8. Organul de inspecție economico-financiară transmite dispoziția obligatorie organului fiscal competent, pentru ca măsurile dispuse prin dispoziția obligatorie, care stabilesc în sarcina entității verificate sume reprezentând creanțe bugetare, să fie înregistrate, urmărite, încasate și/sau executate silit, în temeiul Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

II. Evidența acțiunilor de inspecție, raportarea privind modul de realizare a programelor de activitate și rezultatele acțiunilor efectuate

1. Pentru fiecare acțiune de control, la finalizarea acesteia, echipa de inspecție întocmește fișa rezultatelor acțiunii de control, conform modelului prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentele instrucțiuni, care se arhivează la dosarul acțiunii de control.

2. Informațiile din fișele rezultatelor se organizează într-o evidență a acțiunilor de control, în scopul evitării controalelor paralele sau repetate, al depășirii duratei verificării și al creșterii eficienței activității aparatului de inspecție economico-financiară.

3. Structurile de inspecție economico-financiară teritoriale transmit lunar, până la data de 10 ale lunii curente pentru luna precedentă și cumulativ de la începutul anului, către Direcția generală de inspecție economico-financiară, precum și la solicitarea conducerii Ministerului Finanțelor Publice raportarea privind modul de realizare a programelor de activitate pentru aparatul de inspecție economico-financiară și rezultatele acțiunilor de control efectuate.

4. Direcția generală de inspecție economico-financiară prezintă anual, până la data de 31 martie a anului curent pentru anul precedent sau la solicitarea conducerii Ministerului Finanțelor Publice, raportarea privind modul de realizare a programelor de activitate pentru aparatul de inspecție economico-financiară și rezultatele acțiunilor de control efectuate.

FIȘA REZULTATELOR ACȚIUNII DE CONTROL

1. Echipa de control:
2. Entitatea verificată:
 - sediul:
 - codul de identificare fiscală:
 - nr. de înregistrare la registrul comerțului:
3. Obiectivul/Obiectivele acțiunii:
4. Data începerii acțiunii:
5. Data terminării acțiunii:
6. Perioada verificată:
7. Măsuri dispuse:
 - număr:
8. Contravenții constatate și sancțiunile contravenționale aplicate:
 - număr:
 - valoare:
9. Amenzi contravenționale încasate:
 - număr:
 - valoare:
10. Imputații:
 - număr:
 - valoare:
11. Bunuri și valori confiscate:
 - număr:
 - valoare:
12. Acte înaintate:
 - organelor de urmărire penală:
 - număr procese-verbale:
 - valoarea estimată a prejudiciului:
 - organelor fiscale competente:
 - număr acte de control:
 - valoarea estimată a creanțelor de natură fiscală:
13. Diferențe în gestiune:
14. Alte rezultate:

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

pentru modificarea anexei nr. 2 la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 1.414/2015 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Comisiei pentru acordarea licențelor de depozit, a atribuțiilor și obligațiilor acesteia, precum și a componenței nominale

Văzând Referatul de aprobare nr. 160.118 din 12 iunie 2015 al Direcției generale politici agricole și strategii, în temeiul art. 4 alin. (8) din Legea nr. 101/2014 privind măsuri de reglementare a depozitării semințelor de consum și a regimului certificatelor de depozit pentru acestea, și al art. 10 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 1.185/2014 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa nr. 2 la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 1.414/2015 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Comisiei pentru acordarea licențelor de depozit, a atribuțiilor și obligațiilor acesteia, precum și a componenței nominale, publicat în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 394 din 5 iunie 2015, se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Dumitru Daniel Botănoiu,
secretar de stat

București, 12 iunie 2015.
Nr. 1.541.

**COMPONENȚA NOMINALĂ
a Comisiei pentru acordarea licențelor de depozit**

1	Silvia Ștefan	președinte, Direcția generală politici agricole și strategii — Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale
2	Mihaela Vartolomei	membu, Direcția generală politici agricole și strategii — Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale
3	Maria Șerban	membu, Direcția generală buget finanțe și fonduri europene — Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale
4	Camelia Ionel	membu, Direcția generală politici agricole și strategii — Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale
5	Nicușor Ciocănea	membu, reprezentant al A.N.S.V.S.A. — Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor
6	Laurențiu Baci	membu, reprezentant al L.A.P.A.R. — Liga Asociațiilor Producătorilor Agricoli din România
7	Ilie Popescu	membu, reprezentant al L.A.P.A.R. — Liga Asociațiilor Producătorilor Agricoli din România
8	Ion Cioroianu	membu, reprezentant al PROAGRO — Confederația Națională a Producătorilor din Agricultură, Industria Alimentară și Servicii Conexe din România
9	Sorin Cezar Dogaru	membu, reprezentant al A.D.C.E.R. — Asociația Depozitarilor de Cereale din România
10	Andrei Solomon	membu, reprezentant al A.D.C.E.R. — Asociația Depozitarilor de Cereale din România
11	Ofelia Nalbant	membu, reprezentant al A.R.C.P.A. — Asociația Română a Comercianților de Produse Agricole
12	Victor Beznea	membu, reprezentant al A.R.C.P.A. — Asociația Română a Comercianților de Produse Agricole
13	Aurel Popescu	membu, reprezentant al Rompan — Patronatul Român din Industria de Morărit, Panificație și Produse Făinoase
14	Alexandru Ursache	membu, reprezentant al B.R.M. — Bursa Română de Mărfuri
15	Viorel Marin	membu, reprezentant al C.N.G.S.C. — Comisia Națională de Gradare a Semințelor de Consum

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

pentru modificarea și completarea Regulamentului privind cadrul organizat de tranzacționare pe piața centralizată de gaze naturale administrată de Operatorul Pieței de Energie Electrică și Gaze Naturale OPCOM — S.A., aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 52/2013

Având în vedere prevederile art. 99 lit. d), ale art. 100 pct. 72 și ale art. 146 alin. (1) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile art. 3 și ale art. 8 alin. (1) din Regulile generale privind piața centralizată de gaze naturale, aprobate prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 50/2013, cu modificările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 5 alin. (1) lit. c) și ale art. 10 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. I. — Regulamentul privind cadrul organizat de tranzacționare pe piața centralizată de gaze naturale administrată de Operatorul Pieței de Energie Electrică și Gaze

Naturale OPCOM — S.A., aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 52/2013, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I,

nr. 468 din 29 iulie 2013, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) modul de stabilire a ofertelor de vânzare sau cumpărare a gazelor naturale de către participanții la piața centralizată de gaze naturale;”

2. La articolul 2, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) Prin crearea pieței centralizate a contractelor bilaterale de gaze naturale se urmăresc: asigurarea transparenței tranzacțiilor, prin contracte standard de vânzare-cumpărare a gazelor naturale (modalitatea de tranzacționare PCGN-LN), prin contracte propuse de către inițiatorii licitațiilor și publicate împreună cu ofertele inițitoare (modalitatea de tranzacționare PCGN-LP) și prin contracte-cadru preagreate de vânzare-cumpărare a gazelor naturale (modalitatea de tranzacționare PCGN-OTC), egalitatea de șanse și accesul nediscriminatoriu la resursele de gaze naturale al tuturor participanților la piață, cu respectarea reglementărilor în vigoare în sectorul gazelor naturale.”

3. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) În înțelesul prezentului regulament, termenii, expresiile și abrevierile folosite au semnificațiile următoare:

a) *Convenție de participare la piața centralizată de gaze naturale* — convenția standardizată stabilită de OPCOM — S.A., în calitate de operator al pieței centralizate de gaze naturale și avizată de autoritatea competentă, ce prevede drepturile și obligațiile reciproce dintre acesta și fiecare participant la piața centralizată a contractelor bilaterale de gaze naturale;

b) *corelare* — acțiunea realizată în mod automat de platforma de tranzacționare în cazul ofertelor care îndeplinesc simultan condiția de preț, respectiv prețul vânzării este mai mic sau cel mult egal cu prețul cumpărării sau prețul cumpărării este mai mare sau cel puțin egal cu prețul vânzării și cele două prețuri — de vânzare, respectiv de cumpărare — sunt cele mai bune prețuri din piață; în urma corelării se realizează tranzacția;

c) *formularul de încheiere a tranzacțiilor* — document emis de OPCOM — S.A., în calitate de operator al pieței centralizate de gaze naturale, prin care notifică o tranzacție încheiată pe piața centralizată a contractelor bilaterale de gaze naturale, care reprezintă obligație pentru părți în ceea ce privește semnarea, în conformitate cu datele notificate, a contractului bilateral de vânzare-cumpărare sau subscrierea tranzacției contractului-cadru preagreat dintre părți;

d) *intermediere* — procedură derulată de administratorii platformei de tranzacționare, exclusiv pentru modalitatea de tranzacționare PCGN-OTC, în scopul identificării unui al treilea participant la piață, care să accepte încheierea a câte unei tranzacții cu alți doi participanți la piață (care au propus cel mai bun preț de cumpărare și, respectiv, cel mai bun preț de vânzare, neeligibili între ei, dar care sunt eligibili cu cel de-al treilea participant, conform listelor albe de eligibilitate);

e) *licitație publică* — PCGN-LP — modalitatea de tranzacționare pe piața centralizată de gaze naturale, conform căreia contractele sunt atribuite prin licitație publică, desfășurată cu respectarea termenelor și condițiilor stabilite prin procedurile specifice în vigoare, avizate de ANRE;

f) *listă albă de eligibilitate* — listă pe care fiecare participant o va menține și actualiza pe platforma de tranzacționare, cuprinzând partenerii eligibili, distinct pe fiecare tip de tranzacție — de vânzare sau de cumpărare — respectiv pe fiecare tip de produs de tranzacționare;

g) *negociere continuă* — modalitatea de negociere în care atât partea inițitoare, cât și partea respondentă își pot actualiza ofertele;

h) *ofertă de gaze naturale* — oferta cu caracteristici bine definite privind cantitatea de gaze naturale oferită spre cumpărare/vânzare, exprimată în unități de energie, cu precizarea intenției inițiatorului cu privire la acceptarea atribuirii parțiale sau totale, perioada de livrare, prețul minim solicitat/maxim oferit, ferm stabilite în momentul introducerii lor în piață;

i) *operator al pieței centralizate de gaze naturale (OPGN)* — persoana juridică titulară de licență care asigură administrarea piețelor centralizate de gaze naturale, cu excepția pieței de echilibrare, în vederea tranzacționării de gaze naturale pe termen scurt, mediu și lung. În sensul prezentului regulament, operator al pieței centralizate de gaze naturale este OPCOM — S.A.;

j) *participant la piața centralizată de gaze naturale* — operatorul economic din sectorul gazelor naturale, titular de licență de furnizare emisă de către ANRE, sau clientul care se înscrie și respectă Convenția de participare la piața centralizată de gaze naturale;

k) *PCGN-OTC* — modalitate de tranzacționare pe piața centralizată a contractelor bilaterale de gaze naturale, conform căreia contractele sunt atribuite prin negociere dublă continuă;

l) *pieță centralizată a contractelor bilaterale de gaze naturale* — cadrul organizat de desfășurare a tranzacțiilor prin contracte cu livrare fizică de gaze naturale între participanții la piață, organizat și administrat de OPGN, pe baza unor reguli specifice; tranzacționarea se poate realiza printr-un ansamblu de modalități, având ca bază licitația publică, și are ca scop contractarea gazelor naturale pe termen determinat, la un preț transparent, stabilit în urma procedurii de licitație, rezultat din echilibrul cererii și al ofertei;

m) *platformă de tranzacționare* — sistemul informatic stabilit și menținut de OPGN în scopul realizării tranzacțiilor pe piața centralizată de gaze naturale;

n) *proces combinat licitație-negociere* — PCGN-LN — modalitatea de tranzacționare pe piața centralizată de gaze naturale conform căreia contractele sunt atribuite printr-un proces combinat de licitații și negociere;

o) *Regulament* — Regulamentul privind cadrul organizat de tranzacționare pe piața centralizată de gaze naturale administrată de Operatorul Pieței de Energie Electrică și Gaze Naturale OPCOM — S.A.;

p) *tranzacție* — convenție încheiată pe Platforma de tranzacționare, în urma corelării unei oferte de vânzare cu o ofertă de cumpărare, concretizată într-un rezultat înregistrat în Platforma de tranzacționare, notificată de OPCOM — S.A. prin Formularul de încheiere a tranzacției (care constituie obligație pentru părți în ceea ce privește semnarea în conformitate cu datele notificate ale contractului bilateral de vânzare-cumpărare sau subscrierea tranzacției contractului-cadru preagreat dintre părțile notificate).

(2) Termenii, expresiile și abrevierile, altele decât cele prevăzute la alin. (1), sunt definite conform Legii energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare, Codului civil, precum și altor acte normative specifice sectorului gazelor naturale în vigoare.”

4. La articolul 6, punctul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„6. Ofertele care au condus la încheierea de tranzacții determină obligația participanților la PCGN-LN, notificați prin Formularul de încheiere a tranzacției, de a încheia contractul standard aferent tipului de produs standard tranzacționat, la

prețului de atribuire și pentru cantitatea de gaze naturale aferentă tranzacției încheiate la acest preț, notificate conform rezultatelor licitației de către OPGN.”

5. La articolul 6¹, după punctul 5 se introduce un nou punct, punctul 5¹, cu următorul cuprins:

„5¹. Părțile unei tranzacții sunt notificate asupra rezultatelor licitației de către OPGN, prin Formularul de încheiere a tranzacției.”

6. După articolul 6¹ se introduce un nou articol, articolul 6², cu următorul cuprins:

„Art. 6². — Principiile aplicate pentru tranzacționarea prin licitație publică, în cadrul modalității de tranzacționare denumite *PCGN-OTC*, sunt următoarele:

1. OPGN definește produse standard de vânzare și cumpărare de gaze naturale, caracterizate prin:

a) profilul livrărilor: livrare în bandă (06,00—06,00 — zi gazieră);

b) perioada de livrare: zi, săptămână, lună, trimestru, semestru, an — clar definite ca dată de începere și de finalizare a livrării;

c) cantitatea de gaze naturale tranzacționată printr-un contract;

d) utilizarea contractelor preagreate între părți. Participanții vor tranzacționa pe baza contractelor bilaterale, agreate înainte de participarea la tranzacționare. În cadrul contractului, sunt stabiliți toți termenii contractuali, cu excepția următoarelor elemente: profilul de livrare, prețul, cantitatea de gaze naturale și perioada de livrare.

2. Participanții inițiază oferte de vânzare sau cumpărare pentru oricare dintre produsele definite conform pct. 1, prin introducerea ofertelor în platforma de tranzacționare a *PCGN-OTC*.

3. Pentru tranzacționarea ofertelor, OPGN programează perioadele de tranzacționare specifice fiecărui produs standard.

4. Participarea pe *PCGN-OTC* se realizează luând în considerare operatorii economici înscrși pe listele albe de eligibilitate, notificate OPGN de către fiecare participant la piață.

5. Responsabilitatea conținutului listei albe de eligibilitate și actualizării conținutului său, odată cu modificarea listei de participanți la *PCGN-OTC*, revine fiecăruia dintre participanții la piață.

6. OPGN răspunde pentru configurarea și actualizarea în sistemul de tranzacționare al pieței a listelor albe de eligibilitate, comunicate de către participanții la piață.

7. OPGN organizează sesiuni de tranzacționare în sistem online, care se desfășoară cu respectarea următoarelor reguli:

a) sesiunile de tranzacționare sunt organizate în zilele lucrătoare, conform programului de ofertare stabilit de către OPGN;

b) participanții la piață pot introduce simultan atât oferte de cumpărare, cât și oferte de vânzare pentru același produs.

8. Pe tot parcursul sesiunii de licitație, tranzacționarea se realizează prin două modalități:

a) selectarea (accesare la «click») și acceptarea ofertei eligibile de vânzare sau de cumpărare în platforma de tranzacționare. Ofertele neeligibile nu vor putea fi tranzacționate prin această metodă;

b) corelare automată, cu sau fără inițierea procedurii de intermediere. În cazul în care pentru un produs *PCGN-OTC* se ajunge la situația de corelare a ofertelor:

(i) acestea sunt corelate automat, dacă ofertele sunt introduse de parteneri eligibili, încheindu-se tranzacții asumate de către participanții eligibili ale căror oferte au fost corelate;

(ii) acestea sunt rezervate automat de către platformă, iar administratorul platformei de tranzacționare va desfășura activitățile prevăzute pentru procedura de intermediere de încheiere a tranzacțiilor, dacă ofertele sunt introduse de participanții la piață, alții decât partenerii eligibili.

9. Pe tot parcursul sesiunii de licitație este permisă introducerea/modificarea/anularea ordinelor, toate operațiunile fiind vizualizate în piață prin ecranele sistemului de tranzacționare.

10. Pe parcursul sesiunii de tranzacționare, în cazul în care ambii parteneri solicită anularea tranzacției în termen de maximum 10 minute de la momentul realizării tranzacției, OPGN va anula tranzacția pe platformă.

11. Ofertele care au condus la încheierea de tranzacții determină obligația participanților la *PCGN-OTC*, notificați prin Formularul de încheiere a tranzacției, de a-și asuma tranzacțiile și de a le subscrie contractelor preagreate de vânzare/cumpărare a gazelor naturale, conform datelor comunicate de OPGN pentru tranzacțiile notificate.”

7. Articolul 10 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — Participanții la piața centralizată de gaze naturale depun garanții de participare, stabilite în conformitate cu procedurile operaționale specifice modalităților de tranzacționare *PCGN-LN* și *PCGN-LP* elaborate de OPGN și avizate de autoritatea competentă.”

8. După secțiunea 6 „Participarea la piața centralizată de gaze naturale” se introduce o nouă secțiune, secțiunea 6¹ „Tarife”, cuprinzând articolele 13¹—13⁶, cu următorul cuprins:

„6¹. Tarife

Art. 13¹. — În calitate de OPGN, pentru activitățile și serviciile desfășurate, OPCOM — S.A. percepe următoarele tarife:

a) tariful de înscriere pe piața centralizată a contractelor bilaterale de gaze naturale;

b) tariful de administrare a pieței centralizate a contractelor bilaterale de gaze naturale;

c) tariful de tranzacționare pe piața centralizată a contractelor bilaterale de gaze naturale.

Art. 13². — Tariful de înscriere pe piața centralizată a contractelor bilaterale de gaze naturale se percepe o singură dată, la înregistrarea participantului. Factura se emite și se comunică electronic (pe e-mail), în maximum 5 (cinci) zile lucrătoare de la data solicitării înregistrării.

Art. 13³. — Tariful de administrare a pieței centralizate a contractelor bilaterale de gaze naturale se percepe anual fiecărui participant la piață. În primul an, factura se emite și se comunică electronic (pe e-mail), în maximum 5 (cinci) zile lucrătoare de la data înregistrării, cuprinzând valoarea tarifului, ponderată cu raportul dintre numărul de luni în care participantul este înscris și numărul de luni din anul calendaristic. Începând cu al doilea an, pentru participanții înregistrați, factura se emite în luna decembrie a anului curent pentru anul următor. În situația retragerii participantului de pe piața centralizată a contractelor bilaterale de gaze naturale, OPGN are obligația emiterii facturii de regularizare, în termen de 5 (cinci) zile lucrătoare de la data retragerii acestuia.

Art. 13⁴. — Tariful de tranzacționare pe piața centralizată a contractelor bilaterale de gaze naturale se percepe lunar. Factura se emite și se comunică electronic (pe e-mail) în primele 3 (trei) zile lucrătoare din luna următoare lunii în care au fost încheiate tranzacțiile de vânzare/cumpărare a gazelor naturale.

Tariful de tranzacționare se aplică cantităților de gaze naturale tranzacționate în luna respectivă, conform datelor comunicate prin formularele de încheiere a tranzacției.

Art. 13⁵. — Participanții la PCGN-OTC care acceptă intermedierea unei tranzacții între doi participanți aflați în imposibilitatea tranzacționării în mod direct, conform listelor albe de eligibilitate, nu vor plăti tariful de tranzacționare pentru tranzacțiile intermediare.

Art. 13⁶. — Plata facturilor se efectuează de către participanți prin virament bancar sau cu ordin de plată, în maximum 5 (cinci) zile lucrătoare de la comunicarea facturii. Factura se consideră achitată de către participant la data înregistrării plății în contul OPCOM — S.A.”

9. Articolul 14 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — După încheierea fiecărei sesiuni de licitație, dar nu mai târziu de ora 18,00 a zilei în care aceasta a fost organizată, OPGN publică pe pagina sa web următoarele informații:

a) lista participanților la sesiunea de licitație, dacă aceasta cuprinde cel puțin 3 (trei) participanți;

b) rezultatele sesiunii de licitație, precizând, pentru fiecare tranzacție încheiată, următoarele elemente: tipul de produs tranzacționat, prețul de pornire, prețul de adjudecare, cantitatea contractată și perioada de livrare (modalitatea de tranzacționare PCGN-LN și PCGN-LP), respectiv pentru fiecare produs supus tranzacționării, următoarele elemente: prețul de atribuire și cantitățile aferente fiecărui preț de atribuire înregistrat, prețul maxim de cumpărare și prețul minim de vânzare propuse în cursul zilei de tranzacționare, respectiv cantitatea totală tranzacționată și prețul mediu ponderat de tranzacționare (modalitatea de tranzacționare PCGN-OTC).”

10. După articolul 14 se introduc două noi articole, articolele 14¹ și 14², cu următorul cuprins:

„Art. 14¹. — Lista albă de eligibilitate a fiecărui participant pentru modalitatea de tranzacționare PCGN-OTC se va publica pe pagina web a OPGN.

Art. 14². — Datele referitoare la rezultatele sesiunilor de tranzacționare vor fi disponibile pe platforma OPGN-OTC timp de cel puțin 2 (doi) ani și pot fi accesate, prin rapoarte, de către fiecare participant.”

11. Articolul 16 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — OPGN publică pe pagina sa web tarifele percepute pentru serviciul efectuat în calitate de OPGN și toate procedurile/avizele aferente piețelor administrate.”

Art. II. — Operatorul Pieței de Energie Electrică și Gaze Naturale OPCOM — S.A., în calitate de operator al pieței centralizate de gaze naturale, și participanții la derularea tranzacțiilor pe piața centralizată de gaze naturale administrată de Operatorul Pieței de Energie Electrică și Gaze Naturale OPCOM — S.A. vor proceda la ducerea la îndeplinire a prezentului ordin, iar compartimentele de specialitate din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei vor urmări respectarea prevederilor acestuia.

Art. III. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 71/2013 pentru aprobarea tarifelor reglementate practicate de operatorul licențiat al pieței centralizate din sectorul gazelor naturale — Operatorul Pieței de Energie Electrică și de Gaze Naturale „OPCOM” — S.A., publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 604 din 27 septembrie 2013.

Art. IV. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Niculae Havrileț

București, 10 iunie 2015.

Nr. 86.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 831155